

Általános rokonszent kíséretében

Péter-Pálkor az aratás mindenkori kezdetének jelképes ünnepén, június 29-én demonstrációra gyűltek az ország számos pontján, 1100 tsz-ből, sok állami gazdaságból a kombájosok, traktorosok, mert 10 pontos petíciójuk számukra legfontosabb pontjában, a gabona felvásárlási árának 30 százalékos emelésében nem tudtak a kormánnyal megegyezni képviselőik.

Csütörtök reggel fél 7. Az M7-es út kápolnásnyéki leágazásánál gyülekeznek a környék hét termelőszövetkezetéből a kombájosok, traktorosok. A gépeken plakátok, jelszavakkal; „Pihentessék a költségvetés fejőgépeit!” „A paraszti munka biztosítsa a megélhetésünket!” „Ez a kombajn 1 millió kiló búzába került”, és

még az is: „A búza élet, az élet a legdrágább, akkor miért a legolcsóbb a búza és drága a kenyér?”

Reichenbach István, a lovasberényi Új Barázda Tsz kombájnosza így vélekedik:

— Sajnos, ide kellett juttatnunk, hogy tüntessünk, de ki hallott még olyat, hogy egy pótkocsis szerelvény búza árával kelljen megfizetni a

Aratási demonstráció országsszerte

hidromotorhoz való feltöltőszivattyút? Mi, amikor itt az ideje, aratunk. De szeretnénk tisztességesen megélni belőle.

Hegyi Tamás műszaki vezető is itt van a kombájosokkal:

— Azért is fontos ez a demonstráció, mert meggyőződésemm, hogy az országban nem ismerik a mi nehéz helyzetünket.

A rendőrök már biztosítják az utat, indulhat az oszlop. Azért még egy vendéggel megismerkedem, Székesfehérvárról jött, a Kisipari Szövetkezetek megyei Szövetségének képviselőjében. Mészárovcics Imre, a KISZÖV elnöke:

— Együtt vonulok a kom-

bájosokkal, mert mint testvérszövetkezet, mi is ki akarjuk fejezni szolidaritásunkat.

Egy másik helyszínre, a 6-os műútra igyekszünk. Az adonyi benzinkúttól már elindultak a kombájnosok, 30—40 gép menetel méltóságteljesen a 6-oson. Az élen a rendőrségi felvezető kocsi. Az oszlop elejé Magyar György, az ercsi tsz elnöke. A közúti forgalom akadózik, ezért a kombájosok leállnak, hogy mások is haladhassanak. Az általában türelmetlen magyar autósok most egyetlen dudát sem pöccintenek meg, sőt villognak, és többen a győzelmet jelző V-betűt formálva teszik ki kezüket az ablakon.

A menet kilométereken át halad, majd egy parkolónál fordulnak a megállapodás szerint. Ott mód van kicsit beszélni.

— Nem akarunk mi sztrájkolni, hanem tisztességes árat akarunk kapni a terményeinkért — így az egyik kombájnos. És azt szeretnénk, ha végre nem állítanának bennünket szembe munkásokkal, városi lakosokkal, hiszen nem mi vágjuk zsebre a búza és a kenyér ára közötti közel tíz forintot.

— En ezt a megmozdulást történelminek tekintem — mondja Vágó Árpád, az adonyi tsz főagronómusa —, mert az erőnket mutatja meg, és arra figyelmeztet,

hogy a magyar parasztság felelősségteljesen akar termelni.

A gépek már fordulnak vissza, a 6-os műúton most az ellenkező irányba halad a menet, villognak a jelzőlámpák. Búcsúzóul látok egy feliratot: „Olcsó húshoz olcsó gép kell!”, és még egyet: „Öreg gépekkel emésztjük a drága alkatrészeket”.

A tüntetésnek vége, 9 óra körül mindenki munkába áll.

★

„Elfogy a kenyér, ha elfogy a türelem!” „Lábbal tipor a kamatláb!” — ilyen jelszavakkal vonult az utakra másfél száz kombajn, szállító- és erőgép a Kiskun-

(Folytatás az 5. oldalon)

Aratási demonstráció országszerte

(Folytatás az 1. oldalról)

ságban, hogy az országos megmozdulás részeként föl-hívják a figyelmet arra a nehéz helyzetre, amibe az utóbbi évek során a mezőgazdaság került.

A gépek dübörögtek, de közben az emberek is mondták a magukét.

— A gépjárművezetők szidalmaitól sem fél? — kérdeztem Papp Józseftől.

— Nem. Bízom benne, hogy megértik: *mindannyiunk ügye ez.*

— Nem hiányoznak ezek a kombájnok a földekről?

— Nem, mert tegnap este sikerült befejezni az őszi árpa aratását és most amúgyis pihennének néhány napot — válaszolja Fenyvesi Jenő.

— Hogy fizet az árpájuk?

— Öt és fél tonnás a hektáronkénti átlagunk. Nagyon jó! És mégis szegényesen élünk. Annyira, hogy az idén közgyűlési határozattal *minden beruházást leállítottunk* és anyagi lehetőségeinket teljes egészében a béremlésre fordítjuk.

A kiskunsági TESZÖV székházában csütörtök délután értékelték a Péter-Pál napi demonstráció tapasztalatait. Eszerint, rendkívüli esemény, baleset, provoká-

ció nem történt. Tüntettek, hogy jövőre arathassanak.

Az országos előkészítő bizottság tagjai csütörtökön a kora délutáni órákban sajtótájékoztatón ismertették, hogy a *demonstrációban a tsz-ek 90 százaléka, az állami gazdaságok 10, a szakszövetkezetek 50 százaléka vett részt.*

Szegő László, a *túrkevei Vörös Csillag Tsz.*, és az előkészítő bizottság elnöke így fogalmazott:

— A mezőgazdaság most válságos helyzetben van, amelyért nem a parasztság a felelős. *Mi nem a drágább élelmiszerek révén akarunk magasabb jövedelemhez jutni, hanem az általunk befizetett többletből kérünk vissza a kormányzattól.*

Tóth István, az előkészítő bizottság tagja ismertette, hogy a kora délutáni órákig 18 területi szövetségtől kaptak összesítést, amely szerint *mindenütt fegyelmezetten zajlott a demonstráció.* A rendőrség, a hatóságok segítettek a lebonyolítást, a lakosság megértéssel kísérte a kombájnosok tüntetését. Az értesülések szerint *háromezer gép, és mintegy 6–7 ezer ember vett részt a demonstráción.*

T. Balogh László felvétele

„A Népszava kérdésére, a hogyan tovább?-ra Szegő László válaszolt:

— A kormány tagjaival megállapodtunk, hogy szeptemberben újra találkozunk. Mi tárgyalni szeretnénk. Reméljük, hogy a kormány az augusztusi felmérések során már látja a mezőgazdaság helyzetét, össze tudja vetni az országéval, és erre a társadalmilag is nagyon feszítő helyzetre megoldást talál.

Lendvai—Káposztás